

Elindult a szekér

Mindenki tehetséges valamiben. Az alkotás nem ismer és nem ismerhet kényszert. Ha alkotunk, az azt jelenti, hogy valamit igazán szeretünk. Ha újat alkotsz, az alkotásod te magad leszel a nagyvilágban. Ez egy olyan valami, amivel többé tetted a környezetet. Ha a színpadon állva alkotsz, s ezt nézik, hallják, az elárul rólad valamit: hogy akarod csinálni. A magyarcsernyeiek akarták csinálni, akarták szervezni. Thália szekere útnak indult idén is.

A XXI. Amatőr Találkozót **Szemerédi Pál**, a magyarcsernyei plébános nyitotta meg, aki megszentelte az idei Találkozót. A művelődési egyesület kézimunka-kiállítását **Kormányos Erzsébet**, a helyi kézimunkaszakkör vezetője nyitotta meg, aki a kiállítás anyagáról, valamint arról beszélt, hogy mekkora öröm és lehetőség, hogy megmutathatják munkájukat. Őt **Bóbán Edit** követte, aki a helyi színjátszásmúltjáról mesélt az egybegyűlteknek, valamint az erről szóló képművelődést mutatta be.

A megnyitón a politikum tagjai is szép számban megjelentek, hiszen fontos esemény ez a megmaradásunk szempontjából mindenkinek. A magyarcsernyeiek előadása előtt a házigazdák nevében a vendége-

ket **Rúza Róbert**, a Magyarcsernyei Helyi Közösség tanácsának elnöke köszöntötte, majd **Dudás Károly**, a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség elnöke osztotta meg velünk ünnepi gondolatait. A megnyitón beszédet mondott továbbá **Pirityiné Szabó Judit** is, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Nemzetpolitikai Államtitkárságának kapcsolattartási főosztályvezetője, végezetül **mgr. Hajnal Jenő**, a Magyar Nemzeti Tanács elnöke megnyitotta a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátzó sorrendben huszonegyedik Találkozóját. A felszólalókön kívül jelen volt még **Juhász Attila**, a Vajdasági Magyar Szövetség elnökségének tagja, mezőgazdasági államtitkár, **Pero Milankov**, Magyarcsernye községi elnöke, **Gombár Szeréna**, Magyarország Szabadkai Főkonzulátusának konzul asszonya, illetve az egyház, a helyi intézmények, civil szervezetek és a község képviselői.

A megnyitó és a csernyeiek előadása teltház előtt zajlott. A helyi Rügyfakadás színtársulat színpadra lépését nagy siker övezte. Reméljük, a vendégelőadásokat is ugyanolyan érdeklődéssel és szeretettel fogadja majd a közönség, mint a helyiek fellépését.

Kiss Anita

Balról jobbra: **Rúza Róbert, Dudás Károly, Pirityiné Szabó Judit, Hajnal Jenő**

Kedves Vendégek és Vendéglátók!

Kedves magyarcsernyei Közönség!

„A fájdalom az elmúlást, az öröm az örökkévalóságot akarja” – fogalmazta meg sok-sok évvel ezelőtt egy neves német filozófus, amelynek kézzelfogható tapasztalatai különösen a játékban, a művészetekben, de leginkább a színjátszásban érvényesülnek. A színházi és a színpadi játék ideje ugyanis egy egészen más világ, mint amilyen körülvesz bennünket, és amelyet komoly világnak szoktunk nevezni. Aki élvezi a játékot, az nem az egyik világból lép át a másikba, hanem az időből az örökkévalóságba. A játékban ugyanis megáll az idő. Bár nem felejtjük el egészen a komoly világot, még kevésbé halált érlelő idejét, mégis úgy éljük át az örömet, mint ami örökké tart. Kegyes illúzió ez, ami csak egyvalamin múlhat: színész és néző kapcsolatán. Minden más csupán járulék: stílusok, színek, formák, anyagok, azaz ízlés, kulturáltság, ösztön, még inkább őszinteség kérdése.

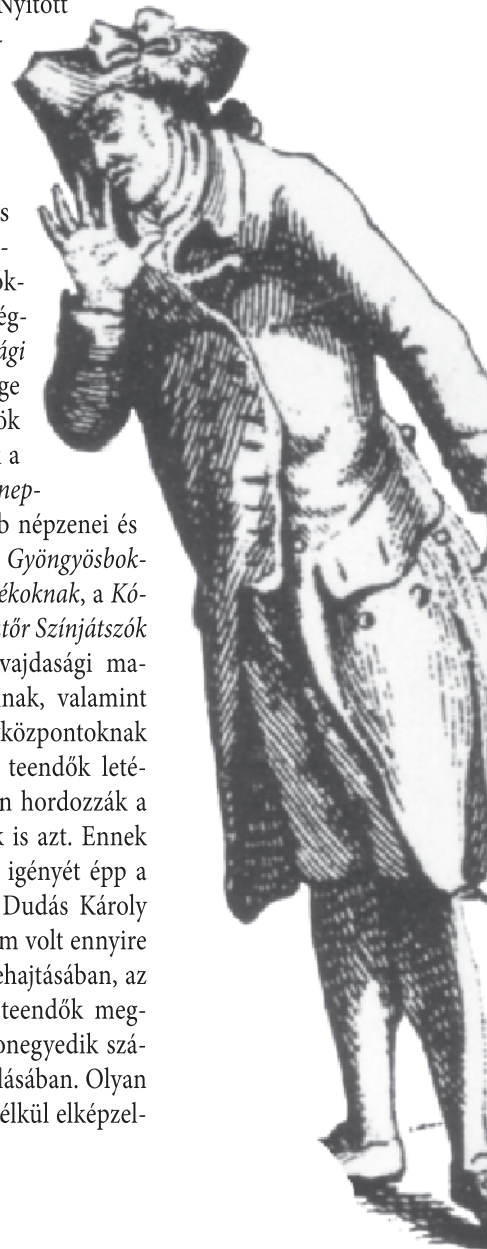
Viszont nem csupán járulék egy ilyen rendezvény megszervezése, nem csupán járulék az, hogy Magyarcsernye magyar vezetősége magára vette ezt a terhet, felelősséget érzett érte, tudatosan újíttotta fel, korszerűsítette a színházat, segítette, ösztönözte, támogatta az öntevékeny, műkedvelő mozgalmat a községben, és most is itt van mint biztos pont abban a feladatvállalásban, küldetésben és tenni akarásban, amelyet egyszerűen „csak” a magyar élet megszervezésének, éltetésének és megőrzésének nevezünk a „komoly világnak” ezen a tájékán – kisebbségi léthelyzetben. Köszönjük államtitkár, polgármester és helyi közösségi tanácselnök úr!

De ugyanilyen csoda az is, hogy a Vajdaság tizenhat településéről huszonkét csoport nevezett be az idei találkozóra. Mi ez, ha nem közösségünknek az élni és tenni akarása az élet minden területén? Az elmúlt hónapokban tehát több mint húsz magyar színjátszó csoport döntött úgy, hogy egy-egy előadás színpadra állításával színházat teremt, amit képzeletével kihat a világból, és egy üres térbe helyez. Amikor a vendéglátók, a magyarcsernyei *Ady Endre Művelődési Egyesület* társulatának előadásával elkezdődik ma a játék, a játsszók valójában egy külön világot kezdenek teremteni kilépve az egyik időből egy másikba átlépve. Ezért lesz ez az előadáskezdés is a csodavarásnak olyan pillanata, mint amilyen minden játékkezdése. Az élvezet és az öröm csodájáé.

Az elmúlt két évtizedhez hasonlóan ezúttal is sokféle hangon szólal meg a találkozó, és mint mindig, ezúttal is a legfontosabb: a játék komolysága és őszintesége

lesz. És továbbra is megválaszolatlan marad a kérdés: a művészi érték létrehozásában hol húzható meg a határ a hivatásos színész és az amatőr színjátszó között különösen akkor, ha egyszerre, együtt vannak a színpadon? A színház ügye vagy a színpadon látható teljesítmény a fontosabb-e? Elegendő-e ma is, mint akár egy évvel korábban, ha egy csoport azt vallja magáról, hogy annyit ér munkája, amennyit adni tudnak azok, akik a színpadi játékot feléleszteni, élesztgetni, izzítani akarják? Kinek mit kell ma játszani? A megszülető előadásban az irodalom áramoljon-e az élet felé, vagy az élet közeledjen az irodalom felé? S hányan lesznek olyanok, akik értik, érzik és szeretik is majd őket? Lesznek-e elegenden, hogy ismét fellobogjon a szenvedély, mint immár Csantavér óta minden esztendőben? Nyitott kérdések, amelyeket minden sikeres bemutatató tisztáz, s minden újabb darabválasztás és színpadi próbálkozás újból és újból felvet. Még szerencse, hogy ezúttal is csak útközben vagyunk.

Útközben vagyunk tehát, és mégis újabb állomáshoz érkeztünk. A változásnak és a megújulásnak, a vállalt feladatoknak és az elszámolás igényének szükségességét ezúttal leginkább a *Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség* vezetősége és személy szerint **Dudás Károly** elnök úr érzi, hiszen ez az ernyőszervezetünk a *Magyar Kultúra Délvidéki Központi Ünnepeinek*nek, a legnépesebb és legjelentősebb népzenei és néptáncfesztiválunknak, a *Durindó és a Gyöngyösbokrétnának*, a *Vajdasági Magyar Ünnepi Játékoknak*, a *Kóruspódiumnak*, a *Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozójának* a főszervezőjeként, a vajdasági magyar művelődési egyesületi mozgalomnak, valamint a szórványközösségeknek és szórványközpontoknak első számú ernyőszervezetéként olyan teendők letéteményese, amelyek nemcsak magukban hordozzák a megújulás esélyét, hanem megkövetelik is azt. Ennek a megújulásnak, újjászerveződésnek az igényét épp a legszűkebb vezetőség fogalmazta meg Dudás Károly elnök úrral közösen, aki talán még sosem volt ennyire elkötelezett ennek a változásnak a végrehajtásában, az igényekhez való alkalmazkodásban, a teendők megosztásában: a megújuló szövetség huszonegyedik századi kihívásainak fiatalokra való rátestálásában. Olyan korparancs ez, amelynek végrehajtása nélkül elképzelhetetlen a föllendülés és továbbfejlődés.

Az ünnep pillanata ide hívja közénk **Faragó Árpád** színművészt, ny. színházigazgatót, színházi szakíró, az amatőr színjátszás elkötelezett szószólóját, akit nemzeti ünnepünk, március 15-e alkalmából **Áder János**, Magyarország köztársasági elnöke rangos elismerésben részesített. Hogy miért? Ki tudná nálunk jobban, akik ismerik és olvassák írásait, könyveit: „Emlék- és naplótöredékekről, gondolatszilánkokról és megemlékezésekről: ünnepekről, évfordulókról, jubileumokról, egykori színésztársakról, barátokról, színészfejedelmekről, a nemzet színészeiről, megszűnt és lerombolt, újjáépült és új színházakról, ma is mozgásban és örökös változásban élő társulatokról, felejthetetlen vendégszereplésekről; az öntevékeny színjátszás fontosságáról; a magunk dolgairól; színházi erkölcsről, hitről, hivatástudatról, helytállásról, önmagunk és mások megbecsüléséről, a szolidaritásról, az együttérzésről, az együvé tartozásról, fogyásunkról és épülésünkéről; az egységes nemzeti gondolatról.” (Részlet a laudációból)

Hölgyeim és Uraim!

Ebben az örömteli pillanatban annak a gondtalan örömmel a békéjét és felszabadultságát kívánom minden résztvevőnek, mindenekelőtt játszóknak és nézőknek, amelyet valamennyien átéltünk gyermekkorunk halál nélküli idejeként, és amelyet a felnőtt ember is megtapasztal életében egyszer-kétszer a tiszta, világos, önmagát igazoló s önmagán túllépő misztikus öröm ragyogásában. A gyermekek örömeinek s ezt az örömet visszaidéző játéknak a jegyében nyíljon meg ezúttal is a színházi találkozó. Kezdődjék hát a játék és a kegyes illúzió egy új állapot megszületésének, egy sikernek, egy győzelemnek, egy újabb kihívásnak és alkotói folyamatnak a reményében.

Hajnal Jenő

(Kivonat a Magyar Nemzeti Tanács elnökének megnyitói beszédéből. Elhangzott Magyarcseryén, 2016. április 8-án, a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XXI. Találkozásának első napján.)

A magyarcsernyei közönség a megnyitón

Helytörténeti kalauz Magyarcsernyéről

II. rész – folytatás

Az első világháború megzavarta a falu békés fejlődését. A háború befejezése után és az ezt követő időszakban végrehajtott argártörvény Magyarcsernye lakosait nem részesítette földosztásban. Ilyen helyzet közepette a földnélküli munkás helyzete napról-napra rosszabbodott.

1935–36-ig épült fel Magyarcsernye villanytelepe. Ez a telep éjjel 11 óráig szolgáltatott áramot és a felszabadulásig, 1944-ig volt üzemben. Közvetlen a II. világháború előtt és alatt épült fel a gabonatarló és szárító. 1941. április 11-én Magyarcsernye is német fennhatóság alá került. 1944. október 3-án a helység felszabadult a fasiszta iga alól. Magyarcsernye lakosai közül 21-en áldozták életüket. Emléküket az öreg községháza bejáratán egy márvány emléktábla őrizte, majd ez később kikerült a keleti temetőbe. 1949-ben alakult meg a *Termelő Parasztszövetkezet*. 1954-ben a *Roham* labdarúgói új otthont kaptak a falu nyugati részében, ahol öltözőt és fedett lelátót kaptak bekerített futballpályával, amelyet ma is használnak a labdarúgók.

1964-ben helyezték üzembe helyiségünk első ipari létesítményét, az olajgyárat. A *Bánát* étolajgyár időközben több fejlesztésen is keresztülesett. 1966-ban kiépítésre kerültek az utcai járdák. 1962-ben épült fel a községi bíróság épülete és 1974-ben a községi képviselői székháza is. A hatvanas évek végén újra sor került új artézi kutak fúrására és a meglévő tisztítására. 1971-ben a helyi közösség hozzáfogott az egész falu vízvezeték-rendszerének a megépítéséhez. A vízvezeték hálózat teljeskörű felújítására 2014-ben került sor. 1972-ben került sor a

telefonközpont és a rákapcsolódó telefonhálózat kiépítésére. 1972-ben önkéntes munkával épült fel a vadászotthon. 1973-ban lett korszerűsítve az utcai világítás. 1974-ben épült fel az orvosi rendelő, ahol még ma is folyik az orvosi ellátás. Az épületen belül található még a fogorvosi rendelő és a gyógyszerár. 1976-ban kezdtek meg építeni a cukorgyárat, amit 1979-ben helyeztek üzembe. Sajnos ma már nem üzemel. 1986. augusztus 1-én kezdődött a műút hálózatának kiépítése. Ekkor a falu 4200 méternyi műutat kapott. 1991-ben fejeződött be a teljes úthálózat kiépítése és ekkorra a falu 8600 méter műúttal büszkélkedhetett. Az 1980 és a 2000-es év között Magyarcsernyén a munkaviszonyban lévők száma megközelítette az 500 főt. Működött a *Molin* földműves szövetkezet, *Bánát* olajgyár, *Banaćanka* cukorgyár, *Istra* kereskedelmi vállalat, két varrodába jártak a csernyei asszonyok dolgozni, működött a kisipar, pl. volt a faluban borbély, fodrász, szabó, cipész, kovács, stb. Az *Istra* kereskedelmi vállalaton belül működött a vendéglátóipar.

Az 1990-es évek elején a gazdasági bajokat tetőzte a politikai válság, a háború, megindult az elvándorlás, menekültáradat. A globalizáció megjelenésével nehéz gazdasági helyzetbe került a falu. Megszűnt az *Istra* kereskedelmi vállalat. Az ipari létesítmények közül a cukorgyár egy bizonyos időre bezárta kapuit a 90-es évek végén, amely a 2000-es évek elején ismét kinyitott, miután

privatizálva lett, azonban az újraindulás után 5 évvel az olasz magánkézben lévő cukorgyár is bezárt és ezzel rengeteg csernyei munkás lett munkanélküli. Ami azonban a legfájóbban érintette a falut az a földműves szövetkezet (birtok) csődbe jutása volt 2006-ban. A szövetkezet több mint 100 családnak adott munka és megélhetési lehetőséget hosszú évtizedeken keresztül. Az 1990-es években civil szervezetek közül több szervezet az anyagiak hiánya miatt megszűnt vagy működésképtelenné vált, a civil szerveződés hiányát megérezte a falu. Hogy újból beinduljon kultúregyesületünk, sportegyesületünk és más egyesületünk munkája, megalakult a Csernyén élő és Csernyéről elszármazottak

klubja, azaz a *Csernyei Klubja*, azzal a céllal, hogy újra életerőt kapjanak a kulturális, a sport és más fajta tevékenységek. Majd ezután újabb és újabb civil szervezetek jöttek létre és a 2000-es évek végére több mint tíz civil szervezete lett a mi kis falunknak. 2011-ben befejeződött a *Szent Ágota* templomunk teljeskörű felújítása. Amely során a következő munkálatok valósultak meg: ki lett cserélve a teljes tetőszerkezet, a külső falak újravakolása és festése, a templomtorony nagy részének felújítása, a padlózat teljes cseréje, a belső falak burkolása, a sekrestyék felújítása, stb. 2011-ben fejeződött be a vadászotthon adaptálása, korszerűsítése, amely során a felső szinten szobák lettek kialakítva és az alsó szint is át lett alakítva, modernizáltak és megnagyobbították a konyhát is.

Összeállította: **Halász György**

SOKSZOR ÁLDATLAN KÖRÜLMÉNYEK KÖZÖTT IS

A tóbai színjátszókról

Már húsz éve figyelemmel kísérem a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozóját. Talán nem is annyira figyeltem volna rá, de a szomszédos falu (Tóba) színjátszó csoportjának tagjai már hosszú évek óta rendszeresen készülnek, majd sikeresen szerepelnek a szemlén és az ő előadásukat mindig megnéztem.

Kezdetben úgy emlékszem, válogatást is szerveztek. A színjátszó csoportok beneveztek a szemlére, majd a bemutató előadást helyben a VMMSZ szakemberekből álló bizottsága megtekintette és megállapította, hogy van-e helyük a vajdasági szintű rendezvényen. Emlékszem, pontosan 1997-ben Tóbára **Vörös Henrik**, a VMMSZ titkára és Korica Miklós, a Szabadkai Színház magyar társulatának a művésze érkezett, és érdeklődve figyelték az előadást. Miután megtekintették a színdarabot, **Korica Miklós** egy szűkebb körben nagy-nagy elégedettséggel beszélt a társulatról. Nagyon meglepte, hogy egy olyan kis faluban, mint Tóbán mennyi lelkes ember dolgozik együtt, nem is akármilyen szinten. A közönséget is dicsérte, hogy milyen szép számban megjelentek az előadáson, öregek, fiatalok, gyerekek egyaránt érdeklődve figyelték a színdarabot.

– Nagy öröm ennyi ember előtt szerepelni egy kis településen – mondta többek között, és sok sikert kívánt a lelkes színészcsapatnak. Külön kiemelte **Farkas Erzsébet** játékát, és már akkor azt mondta, hogy a hivatásos színházakban is derekasan megállná a helyét. Hozzátette, hogy továbbra is ilyen lelkesedéssel folytassák a színjátszást, mert ezzel a falu szellemi élete is gazdagabb lesz. Életet, örömet és erőt visznek így a fiatalok a falu életébe – mondta 1997-ben Korica Miklós Tóbán.

Azóta lassan elmúlt húsz év, és a tóbaiak lelkesedése nem lanyhult. Azóta is rendszeresen a színpadon láthatjuk **Farkas Erzsit**, **Szántó Tivadart**, **Baka András**t és a többieket. Sokszor áldatlan körülmények között dolgoztak, de minden évben, amikor befejeződnek az őszi mezőgazdasági munkálatok, a tóbaiak összejönnek, behozzák a tűzrevalót, a csu-mát, a tűzifát, begyűjtanak a tüzelős kályhába és elkezdik az új színdarab betanulását. Szántó Tivadar már akkor mondta, és azóta is úgy van, hogy a tóbai ember, a közönség igényli az ilyen jellegű szórakoztatást, amit ők csinálnak. A faluban főleg földműveléssel foglalkoznak, és a színjátszást jó időtöltésnek tartják, mivel más szórakozási lehetőség ugyanis nagyon a faluban. A lányok, a fiúk és az idősebbek örömmel járnak a próbákra, a színjátszó csoport összejöveteleire. Ápolják hagyományait és fontos lépést tesznek a vajdasági magyarság önazonosságának megtartásában.

Húsz éve követem a szomszédos település színjátszóinak munkáját. Nagyon sok szemlére eljutottak, sok ismerést elhoztak és azóta is hűek maradtak önmagukhoz és a közönséghez. Örömmel játszanak, vidámságot és egy kis boldogságot visznek az emberek szívébe.

– Mi a közönségnek játszunk és nem a zsűrinek – vallották a tóbaiak, és azóta is szívvel-lélekkel játszanak a közönségnek.

Kívánjuk, hogy még nagyon sokáig így legyen!

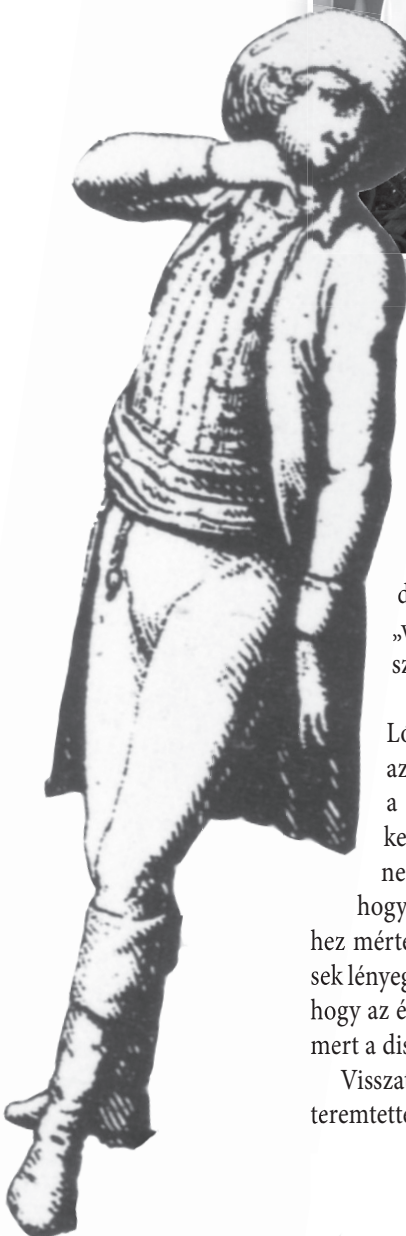
Nagy Erzsébet

Élő, izgalmas, eleven emberek

A magyarcsernyei Rügyfakadás színjátszócsoport előadásának zsűrizése

Ez az a nap, melyet izgalommal vártunk már hetek óta. Újra a Találkozón lenni nem más jelent, mint rengeteg új ismeretséget szerezni, a régieket ápolni, megerősíteni. A magyarcsernyeiak nem először lépnek a találkozó színpadára. Új terep viszont ez két zsűritagunknak, G. Erdélyi Hermina szabadkai színművésznak és Perényi Balázs budapesti drámatanárnak. Krizsán Szilvia már „vén róka” a Találkozón, ugyanis ez a második szereplése itt zsűriként.

Az idei első zsűrizés alkalmával Hajvert Lódi Andrea, a beszélgetések vezetője kiemelte azt, amit minden évben igyekeznek követni úgy a zsűri, mint a fellépő társulatok a zsűri értékelése során: a zsűrizés nem egyirányú. A zsűri nem kritikát mond, mindinkább tanácsokat ad, hogyan, miként lehetne a látottakat a lehetőségekhez mérten jobban, igényesebben csinálni. A zsűrizések lényege a jószándékú kétoldalú kommunikáció. Az, hogy az érintett felek is részt vegyenek benne aktívan, mert a diskurzus csak így jöhet létre.

Visszatérve az első előadásra: nevtünk, mert megteremtették hozzá a hangulatot, mosolyogtunk, ami-

kor a színpad mögött a súgó hangosabban hallatszott, mint a színész, de mégsem zavart bennünket, nézőket, mert őket sem zavarta. Mert habár azt vallják, hogy szenvedtek a szöveg miatt, ez mégsem látszódott rajtuk.

A beszélgetést **Krizsán Szilvia** kezdte meg, aki gratulációval indított, hiszen, mint kiderült, a magyarcsernyei csapatnak a tegnapi fellépése egyúttal a bemutatója is volt. Kiemelte, hogy már az előző évben adott értékelése során is kitért arra, hogy Magyarcsernyén igazán jó alapanyag van a színjátszáshoz. Természetesen a második kitérője a szövegtudás volt: ha szöveg tanulási problémák vannak egy társulatban, megkönnyíti a dolgot, ha rövidebbre húzzák a szöveget. A beszélgetés során kiderült, hogy meghúzták a színészek a rendezővel az eredeti szöveggel, de ezek szerint mégsem eléggé. **Perényi Balázs** azzal vette át a szót, hogy a szöveg jól lett meghúzva, hiszen a történet végig követhető volt, ám valóban lehetett volna még jobban használni azt a bizonyos ollót, mert voltak olyan helyzetek, melyek túl voltak beszélve. A szövegtudás meghatározza az előadás tempóját, ami főként a bohózatba hajló komédiáknál fontos.

Az előadás három felvonásból állt, felvonásonként

30 percet láthattunk. Egyértelműen a második felvonás volt a legerősebb. Perényi ezt azzal magyarázta, hogy a második felvonásban vannak helyzetek, szituációk, melyeket ki lehet használni, míg az első és harmadik jelenetben a fotelekről beszélnek a szereplők, ahonnan nagyon nehéz valódi energiával megszólalni. A titok tehát az, hogy azokat a pontokat érdemes megkeresni és kidolgozni, ahol trécselnek a karakterek a kanapén, mégis van cselekvés közben. A színpadi cselekvéssel való játékot, pl. azt, hogy kit hogyan kínálunk meg étellel (kinek adunk szívesen, kinek adunk kedvetlenül stb.) ki kell használni, amennyiben van idő rá. Mert a színész ellensége nagyon sokszor az idő. Ezen felül az első jelenetnek is jót tenne, ha a felére húznák.

A harmadik dolog, amit Balázs kiemelt, az a színpad, azaz a bútorok elrendezése volt. A színészek beszorultak az asztal és a kanapé közé, ezen felül pedig egymástól távol voltak, így a jelenet intimitása elveszett. A színpad szimmetrikus elrendezésének megbontása, vagy érdekesebb bútorok használata sokat segíthet a játszóknak.

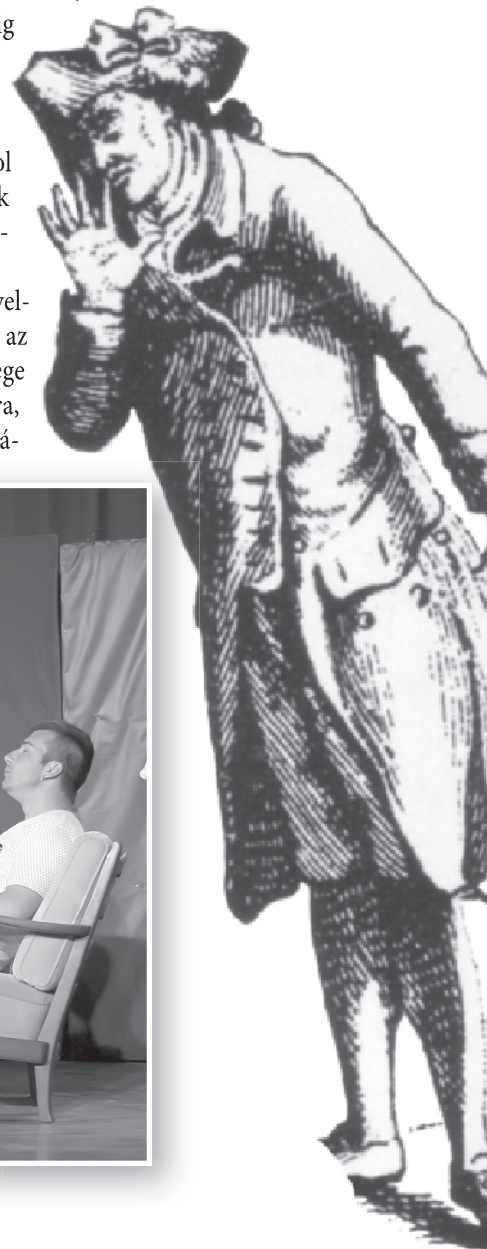
A szövegválasztás problematikája is szóba került az este folyamán. Perényi rávilágított a Kék-fény problémájára. A dráma ún. félműltban játszódik, mondjuk a Kádár-rendszerben, ahol a darabban felmerülő lakásprobléma és a házasságközvetítő is jellegzetes volt. Igen ám, csak hogy ami akkor érthető volt, magától értetődő, az ma már máshogy van. Természetesen erre is kínált megoldást: ilyenkor érdemes úgy átírni a szöveget, hogy a mi valóságunk szerint érthető legyen, hogy melyik szereplő mit miért csinál. A másik lehetőség: összeszedni azt a tíz jellegzetes tárgyat, mely az adott korszakra nagyon jellemző volt, és amiről rögtön az az idő jut eszünkbe. Így meg lehet teremteni azt az

időt, melyben értelmezhetővé válik a darab. Perényi a beszédben lévő hangsúlyokra is kitért. Oda kell figyelniük, mit, mikor, milyen célból és hogyan hangsúlyozunk. Ha az energia megmaradna, de a beszéd kevésbé lenne megnyomott, azaz színpadias, hanem inkább közelítene az élőbeszéd felé, akkor még hitelesebbek lehetnek az alakítások.

A komédia műfaja fekszik a csernyeieknek. Ezt a zsűri többször kihangsúlyozta az este folyamán. Perényi például azt mondta, hogy remek komédiások, mindenkinek van egyfajta saját humora, saját figurája, ami nagyon nagy érték. Élő, izgalmas, eleven embereket látni a színpadon, így nyugodtan lehet bátrabban használni az alkati humort. Az apa (*Gazsó Zoltán*) például bátran gesztikulált a kezével, amikor felállt. Persze, megnehezíti ezt az, hogy a darab nagy részében ülnek a szereplők, mégis ki lehet ezeket játszani így is.

S ekkor vette át a szót **G. Erdélyi Hermína**, aki megerősítette Perényit abban, hogy érződött a csapaton, hogy a harmadik felvonásra maradt a legkevesebb idő, ugyanakkor a figurák, akiket színpadra vittek, színészi és nézői szemmel is egytől egyig szerethetőek, s már nem is marad más, mint élvezni a játékot, mely nagyban függ a szövegbiztonságtól. Mert látszik. Látszik az, hogy azokon a helyeken, ahol biztosak voltak a szövegben, ott repültek színészilag is, s így a nézőben is felszabaddul egyfajta nevetni vágyás.

Még egy hiányosságra hívta fel a figyelmet Hermína: a néző sokszor lemarad az eseményekről a szöveg (nem)érthetősége miatt. Ha a játék kevésbé szorulna hátra, ha bizonyos felesleges elemet eltávolítaná-

nak a színpadról (mint pl. a telefon és a telefonasztal), s a színészek előrébb lennének, akkor több jönne át a dikcióból is. Ugyanakkor felesleges a jelzésértéke is a telefonnak, hiszen ha ugyanez a kulisszák mögött történik meg, akkor is pontosan értjük, hogy miről van szó. Az érthetőség természetes módon összefügg a szövegbeli bizonytalansággal is. A felesleges jelzések között ott volt még a fürdőszobából megszólaló vízcsobogás hangeffektusa is. A nézőnek elsősorban világos, hogy az a helyiség, ahova bemegy a szereplő, az a fürdőszoba, nem pedig a konyha. Felesleges ezt hanggal is megerősíteni, ugyanis a kevesebb jelzés is megállja a helyét, hiszen teljesen egyértelműek a járások.

Perényi elmondta még, hogy ez a darab megengedi pl. az anya szerepének azt, hogy monológ helyzetben kifelé beszéljen a közönségnek, mert az anyát játszó *Sári Mária* igazán jól teremt kapcsolatot a közönséggel. És persze mindig fogas kérdés, hogy egy monológ alatt kinek is mondjuk a szöveget, kire nézzünk.

A zsűri persze nem mindenben érthet egyet. Hermina és Szilvia például abban különböztek össze, hogy Herminának a szélhámos szerepében az lett volna az igazi, ha végig a darab alatt azt játszotta volna, hogy szemrebbenés nélkül hazudik mindenki szemébe. Szilvia viszont épp az ellenkezőjére világított rá: szerinte az volt az izgalmas, hogy nem mindig tudtuk, hogy most épp igazat mond vagy hazudik. És itt jött Perényi, aki kifejtette, hogy az mindig egy nagy kérdés, hogy meg akarjuk-e mutatni a nézőknek,

hogy hazudik a figura vagy sem. Nehéz beállítani, hogy azt közölje a színész és a rendező, amit közölni is akar. Tehát, hogy azt értse a néző, hogy hazudik, vagy pedig megvezetni a nézőt is. *Bóbán Edit* gazdag érzelmekkel játszott, s ezáltal megismertünk egy mániás hazudozót, aki ebbe sodródott, és ettől lesz mélysége, embersége a figurának. S ha lehet két figura között választani, akkor mindig érdemesebb az emberileg gazdagabbat, tartalmasabbat választani.

A bohózatok általában finoman erotikusak, frivolak. Ezt ki kell játszani. Az előadásban például a gatyamadzag mizériáját nem tudtuk átélni. Nem kell az átéléshez konkrétan megmutatni azt a bizonyos alsóneműt, de ha például nem jön ki a fürdőből a szereplő, hanem csak kihajol, akkor már hihetőbb mint így, hogy hosszú nadrágban flangál kinn. Az például teljesen vállalható és jó helyen is volt, amikor az *Ágotát* játszó *Magyar Beáta* alsóneműben átrohant a színpadon.

A rendező, *Sári József* kiemelte, hogy ez a csapat többnyire a tavaly összeálltakból áll össze. Tehát nagy részük másodszor koptatta a deszkákat, de volt olyan is, aki először lépett közönség elé. A csapat továbbra is lelkes, a rendező már újabb szövegek után kutat, habár azt is elárulta, hogy szívesebben játszana.

A Találkozó szervezőinek nevében H. Lódi Andrea azzal a gondolattal zárta a beszélgetést, hogy miután *Bóbán Edit* részt vett az Intézet és a Szövetség Deszkára fel! képzésein, kitartóan várják, hogy a gyakorlatban ő is megmutassa, mit tanult rendezői alapismertekből...

Kiss Anita

Ma a találkozó színpadán

Ifjú titánok, nagy csibészek, vén komédiások

Figyelem, műsorváltozás!

A bezdáni előadás betegség miatt elmarad, ezért a nagyikindaiak este 19.30-kor kezdenek!

A nagyikindai Egység Művelődési Egyesület társulata a tavalyi évben egy rendhagyó díjjal (Öreg Komédiással) térhetett haza, ugyanis az első Találkozó óta minden évben megjelentek a fesztiválon. Idén sincs ez másként. Az eredeti és utánozhatatlan humorukról ismert tóbiaiak pedig idén két előadással is jelen vannak, így megduplázódik az esélyük. Fel kell gyűrni a gatyá szarát! Abban pedig szinte biztos vagyok, hogy a Gondolat-Jel Társulat a nagy klasszikus Shakespeare-rel nem lesz a legklasszikusabb. Ki tudja mivel rukkolnak elő idén? Aki meglepődni vágyik, annak mindenképp ajánlani tudjuk!

Április 9., szombat, 13.00 óra, színházterem

AMICITIA CIVIL SZERVEZET, GONDOLAT-JEL
TÁRSULAT, MAGYARKANIZSA

A Gondolat-Jel Társulatot 2011 novemberében alapítottuk Magyarokanizsán. Előadásainkat azon nézőknek ajánljuk, akik – hozzánk hasonlóan – mernek gondolkodni, és újragondolni, továbbá hisznek benne, hogy a színház sokkal több, mint pusztán szórakoztatási lehetőség. Tevékenységünk a kísérleti jelzővel jellemezhető leginkább. Olyan mesterek munkássága volt ránk hatással, mint Sztanyiszlavkij, Antonin Artaud, Bertold Brecht és Jerzy Grotowski, ám egyikük módszerét sem alkalmazzuk vegytisztán. Ily módon próbálunk meg olyan előadásokat létrehozni, amelyek a jelen problémáira irányítják rá a figyelmet, de örökös emberi igazságokkal foglalkoznak.

A Gondolat-Jel társulat eddigi hivatalos díjai a Találkozón:

2012 – Bambach Róbert-díj a a legjobb alternatív/új formákat kereső előadásért, mely Faust: *Esse immor(t)alis* című előadása volt. Ugyanebben az évben Katona Gábor veheti át 7 főbűn megformálásáért a legjobb férfi mellékszereplőnek járó Nagy István-díjat, és Bicskei Kata a legszebb színpadi beszédért járó Szilágyi Róbert-díjat. Rendező: Oláh Tamás.

A magyarkanizsa Amicitia Civil Szervezet, Gondolat-Jel Társulat bemutatja:

William Shakespeare:

Rómeó és Júlia (120')

Dráma

Szereplők:

- Escalus herceg, Verona ura – Muhi László
- Mercutio, fiatal nemes, a herceg rokona – Bagi Gábor
- Párizs, fiatal gróf, a herceg rokona – Vizin Olivér
- Apród, Párizs szolgálatában – Bicskei Kata
- Montague, veronai családfő – Muhi László
- Lady Montague, a felsége – Ábrahám Gréta
- Rómeó, a fiuk – Katona Gábor
- Benvolio, Montague unokaöccse – Bicskei Kata
- Baltazár, Rómeó szolgája – Bagi Gábor
- Capulet, veronai családfő – Muhi László
- Lady Capulet, a felesége – Ábrahám Gréta
- Júlia, a lányuk – Kanyó Fruzsina
- Tybalt, Lady Capulet unokaöccse – Vizin Olivér
- Dajka, Júlia nevelője – Ábrahám Gréta
- Lőrinc barát, ferences szerzetes – Vizin Olivér
- János barát, ferences szerzetes – Bagi Gábor
- Capuleték emberei – Vizin Olivér, Kanyó Fruzsina
- Montague-ék emberei – Bagi Gábor, Katona Gábor

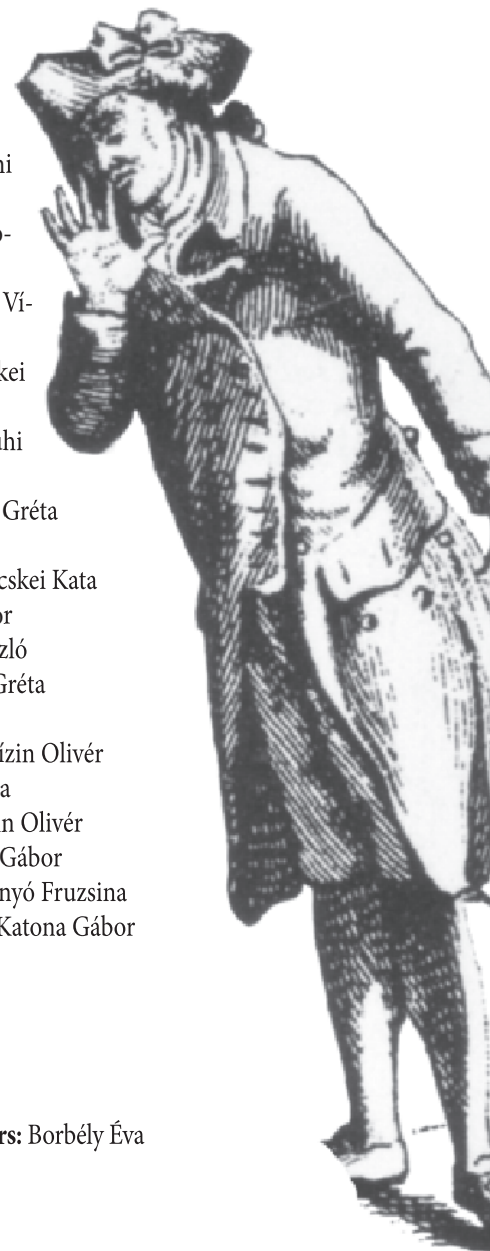
Rendezte: Oláh Tamás

Plakát: Oláh Dóri

Fénykép: Maletaški Krisztina

Smink/haj: Šinković Dóra

Rendezőasszisztens/technikai munkatárs: Borbély Éva

Ma a találkozó színpadán

Április 9., szombat, 16.00 óra, színházterem

PETŐFI SÁNDOR MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET,
PETŐFI SÁNDOR SZÍNJÁTSZÓ CSOPORT, TÓBA

A tóbai Petőfi Sándor Művelődési Egyesület már 1998 óta létezik mint bejegyzett szervezet. Jelenleg 25 tagja van. Az egyesület keretein belül működik a Fehér Rózsa asszonykórus és az amatőr színjátszó csoport, de meg kell említeni, hogy az egyesületnek saját zenekara is van. A tóbiaiak nagy álma, hogy egyszer már saját színházteremmel rendelkezzenek, és a szemlének ők lehessenek a házigazdái.

A társulat eddigi díjai:

2009 - Ferenczy Ibolya-díjban (a legjobb női főszereplő) részesült Lackó F. Erzsébet, Kató szerepéért, a Békeffi István – Stella Adorján: *Jöjjön elsején!* című előadásban

2010 – Közönség-díj Illyés Gyula: *Tüvé-tevők* c. előadásért. Rendező: Tóth János.

2011 - Közönség-díj Török Rezső *Menyasszonytánc* c. előadásért.

2013 – Szilágyi László-díjat (a legjobb férfi főszereplő) Slómó megformálásáért Szántó Tivadarnak ítélte oda a zsűri. A kiváló alakítást a *Kilencen mint a gonoszok* című előadásban nyújtotta. Ezen felül Nagy István-díjban részesült (legjobb férfi mellészerepért) Barka András, aki Franklin Benjamin szerepébe bújít ugyanebben az előadásban, valamint a Közönség-díjat is hazavihették ebben az évben is.

2014 – Nagy István-díjat kapott Laboda Péter szerepéért Ferkovity József a *Naftalin* c. előadásban

A tóbai Petőfi Sándor Művelődési Egyesület, Petőfi Sándor színjátszó csoportja bemutatja:

Baranyi Ferenc:

A lónak vélt menyasszony (30')

Vásári komédia

Szereplők:

- Gergely deák – Nagy Andor
- Vince, a korosabb komédiás – Kiss Zoltán
- Fruzsina, az élelmetesebb nőszemély – Palatinus Melinda
- Zsuzska, az ifjú leány – Hanyic Alisza
- Mózsi, a meglett legényember – Ferkovics Jóska

Rendezte: Tóth János

Súgó: Hanyic Csordás Izabella

Díszlettervező: Baka András

Jelmeztervező: Lackó Farkas Erzsébet

Április 9., szombat, 16.40 óra, színházterem

A tóbai Petőfi Sándor Művelődési Egyesület Petőfi Sándor színjátszó csoportja bemutatja:

Török Rezső:

Viaszkvirág (30')

Bohózat egy felvonásban

Szereplők:

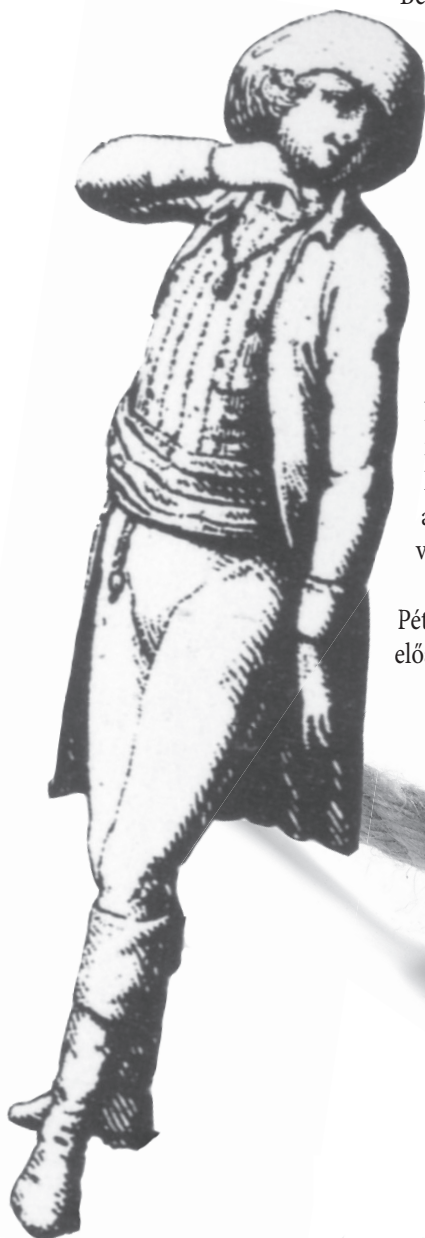
- Péter, középkorú parasztgazda – Szántó Tivadar
- Mária, Péter felesége – Lackó Farkas Erzsébet
- Bíró, idősebb parasztgazda – Baka András
- Bíróné, az idősebb parasztgazda felesége – Sirovica Erzsébet

Rendezte: Tóth János

Súgó: Hanyic Csordás Izabella

Díszlettervező: Baka András

Jelmeztervező: Lackó Farkas Erzsébet

Ma a találkozó színpadán

Április 9., szombat, 19.30 óra, színházterem

EGYSÉG MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET, JÓZSEF ATTILA SZÍNJÁTSZÓ CSOPORT, NAGYKIKINDA

Az Egység Művelődési Egyesület keretén belül működő József Attila színjátszó társulat immár 70 éve „kopatja” a világot jelentő deszkákat. Az ókori drámáktól a vásári komédiákig szinte minden műfajt eljátszottak már. Az elmúlt időszakban a csoport többször is kiérdemelte a Találkozó fődíját, a legjobb hagyományos keretek között megvalósított előadásért járó Pataki László-díjat. A színészek szinte minden megmérettetésről valamilyen elismeréssel térnek haza. A lehetőségekhez mérten határon túli fesztiválokon is szívesen részt vesznek. Talán megemlítenénk a Vasvári találkozót, ahol 2007-ben bronz minősítést míg 2014-ben a Budapesten megtartott Magyar Művek szemlájén arany minősítésben részesültek.

A csoport eddigi díjai a Találkozón:

1996 – A szemle különdíját Lepár Ferenc színjátszó kapta.

1997 – A legjobb női epizód szereplő díját Szabó Ilona érdemelte ki.

1999 – A csapat Bambach Róbert-díjjal térhetett haza az új kifejezési formák megvalósításáért. Kátai Tibor érdemelte ki Peter Weiss *Mockinpott úr kínjai és meggyógyíttatása* című satirikus játékában mutatott kiváló alakításáért.

2000 – John M. Synge: *A nyugati világ bajnoka* c. színművének előadásáért a legjobb előadásért járó Pataki László-díjat érdemelte ki, valamint a legjobb női főszereplőnek járó díjat Szabó Ilona vihette haza.

2001 – Heltai Jenő *A néma levente* c. vígjátékában Beatrice szerepének alakításáért a legjobb női mellékszereplőnek járó díjat nyerte el Kökény Gizella.

2002 – A csapat hazavihette a közönség díját. Ezen felül a legjobb férfi mellékszereplőnek járó díjat Budai József érdemelte ki.

2003 – A legszebb színpadi beszéd díját Szabó Mónika szerezte meg.

2005 – Max Frisch: *Biedermann és a gyújtogatók*, satirikus vígjátékáért kapták a Pataki László díjat, a közönségdíjat, valamint a legjobb férfi főszereplőnek járó díjat is, melyet Tóth János vehetett át.

2006 – Ray Cooney: *Dupla vagy semmi* c. vígjáték feldolgozásáért Garay Béla-díjat érdemelt ki a legjobb hagyományos előadásért a nagyikikindai társulat.

2007 – Bródy Sándor: *A Tanítónő* című előadásban a legjobb női főszereplőnek járó díjat Kökény Gizellának osztották ki, a Tanítónő szerepéért.

2009 – Edward Albee: *Az amerikai álom* című előadásban a legjobb férfi mellékszereplő díját Tóth Hunor, a Fiatalember szerepéért vihette haza.

2010 – Arthur Miller: *Édes fiaim* című előadásáért Pataki László-díjban részesültek a nagyikikindaiak. Rendező: Lepár Ferenc.

2011 – Tamási Áron *Énekes madár* című előadásában a legszebb színpadi beszédért járó díjat Kömény Móra szerepéért kapták.

2012 – Garay Béla-díjban részesült a közösségteremtő tevékenységért.

2014 – *A mese marad* című előadás Garay Béla-díjas lett, valamint a legjobb férfi főszereplő díját, Vendel megformálásáért Budai Józsefnek ítélte oda a zsűri.

2015 – A legjobb női főszereplőnek járó Ferenczy Ibolya-díjat Tóth Ramóna kapja a nagyikikindai Egység Művelődési Egyesület József Attila Színtársulatának Háy János *A Gézagyerek* című előadásában Rózsika néni szerepének megformálásáért. Ezen felül az egyesület az Öreg komédiás rendhagyó díjban részesült a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozásán való 20 évnyi folyamatos részvételéért.

A nagyikikindai Egység Művelődési Egyesület, József Attila színjátszó csoportja bemutatja:

Regős János:

Piroska (70')

Családi hisztériák – tragikus bohózat

Szereplők:

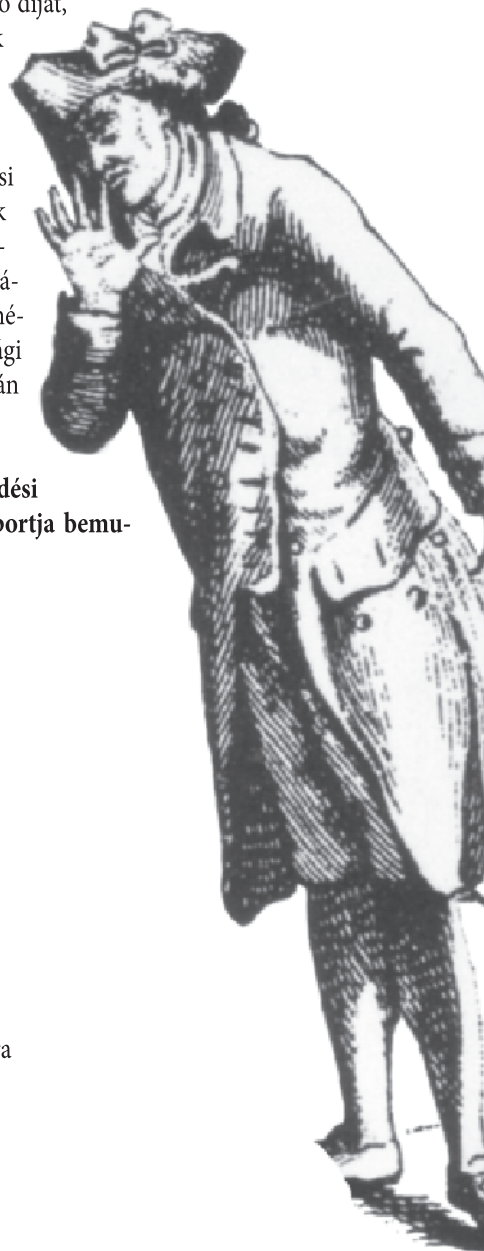
- Piroska, a nammami – Tóth Ramóna
- Gyuluska, a napppai – Budai József
- Anikó, a lányuk – Király Annamária
- Zsuzsi, az onoka – Gábor Szintia
- Kurucz úr/mentős – Radics Ignác

Rendezte: Király Sándor

Technikai munkatárs: Komarek Igor

Súgó: Kószó Szandra, Körmendi Elvira

Ügyelő: Budai Andrea

Holnap a találkozó színpadán

Mesejáték és korhatáros darabok

Túl vagyunk a megnyitón, és ma már négy előadást tekinthetünk meg. Holnap ráteszünk még egyet. Vasárnap délelőtt 11-től kínálunk Önöknek színházat. Amíg a húsvetes fő, addig a gyerekeket várjuk: egy igazi, mai zenés mesejátékkal, a *Janka és Julival* kezdünk a muzslyai fiatalok jóvoltából. A délutáni programot a szabadkai fiatalok *Cyber Cyrano* (e: szájber sziránó) c. előadása nyitja, amely nemcsak fiataloknak, de szüleiknek is szól: a számítógépes világunk hátulütőire figyelmeztet. Ezt követően egy szórakoztató és nagyszabású musicalt, a *Van, aki forrón szeret*it láthatjuk a 25 tagú bácskerteszi társulattól, akiket nem hivatalosan „a vajdasági operettszínházként” is szoktak emlegetni. Este egy komoly témát boncolgató darabot, a *Nőket* láthatunk a Kex Egyesület előadásában, amely a női szerepek, a női lét nehézségeivel foglalkozik. Késő esti előadásunk, a 16 éven aluliaknak nem ajánlott *East Balkán* pedig a mai fiatalok szórakozási szokásait tárja elénk kíméletlen őszinteséggel, okok és a következmények kutatásával. Ez utóbbi darab bemutatásáért a Fabula Rasa Színház Színház Színház Grund tegnap a Zentán megtartott Középiskolások Művészeti Vetélkedőjéről már hazavihette a csapatmunkáért járó díjat. Gratulálunk nekik!

Április 10., vasárnap, 11.00 óra,
zínházterem

MUZSLAI PETŐFI SÁNDOR MAGYAR
MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET HÉBE-HÓBA
IFJÚSÁGI SZÍNHÁZTÁRSULATJA
BEMUTATJA:

Robert Long:
Janka és Juli (35')
Zenés mesejáték

Rendezte: Kósa Zoltán

Az előadásról: A mese Jancsi és Juliska egy modern átírata. Két testvér eltéved az erdő mélyén, na de nem lesznek sokáig egyedül, ugyanis találkoznak Hiúz Grenttel, Pali pulival, két szép cicával... és jaj, a szép, de gonosz boszival. Közeleg a nagy baj, de akkor közbelép Béla-béka, és segítségével minden megoldódik. A zenés darab létrejöttéhez nagyban hozzájárult az Atlantic együttes is, amelynek tagjai írták a zenét, és akik betanították a fiatalokkal az énekeket.

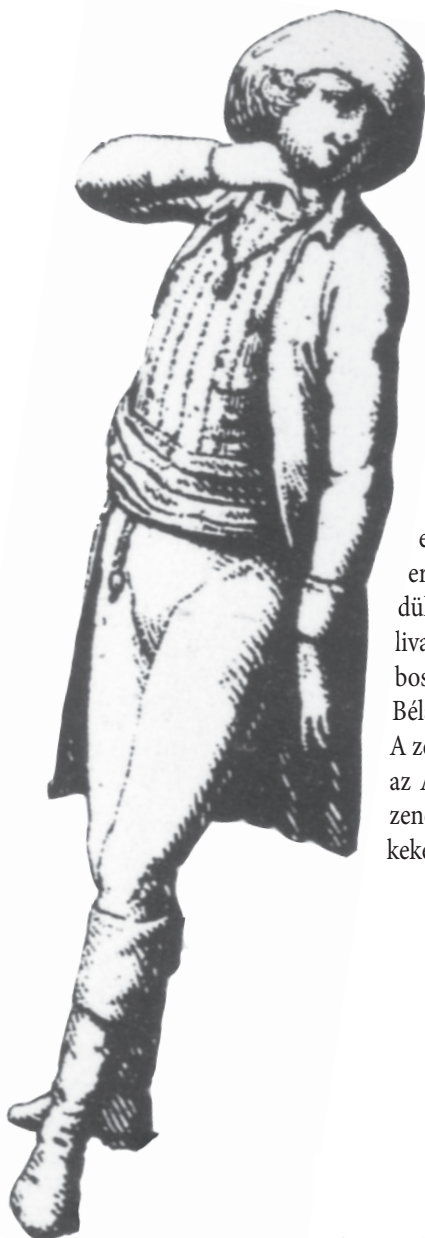
Április 10., vasárnap, 14.00 óra,
színházterem

A SZABADKAI NÉPKÖR MAGYAR MŰVELŐDÉSI
KÖZPONT, FABULA RASA SZÍNHÁZTÁRSULATJA
BEMUTATJA

Tasnádi István:
Cyber Cyrano (60')
Dráma

Rendezte: Greguss Zalán

Az előadásról: A *Cyber Cyrano*, mint már a címében olvashatjuk, valamiben emlékeztet az eredeti Cyrano-történetre. Három fiatal kapcsolatát boncolgatja, két lány és egy fiú, akik a cybervilágon keresztül próbálnak kapcsolatot teremteni – néha teljesen ismeretlen – emberekkel. A közösségi portálok manapság rendkívül meghatározóak, a fiatal, de valójában az idősebb korosztály hétköznapijait is átszövik. A Facebook ugyanolyan fontos fórum a fiatal generációnak, ugyanolyan szerves része az életüknek, mint egy hétköznapi beszélgetés. De vajon mindig az van a háló másik végén, akire gondolunk!?

Holnap a találkozó színpadán

Április 10., vasárnap, 16.30 óra, színházterem

A BÁCSEKERTESI PETŐFI SÁNDOR MŰVELŐDÉSI
EGYESÜLET, STURCZ JÓZSEF SZÍNJÁTSZÓ CSOPORT
BEMUTATJA:

Brackett–Diamond–Wilder–Verebes:
Van, aki forrón szereti (120')
Vígjáték

Rendezte: Molnár József

Az előadásról: Két munkanélküli muzsikussal, Joe és Jerry végső lépésre szánja el magát: jelentkeznek egy női zenekarba. Ám maguk is meglepődnek, amikor női ruhába bújva felvételt nyernek. Csak akkor jönnek rá, hogy megfogták az isten lábát, amikor felszállnak a vonatra, amellyel az együttes Floridába indul, egy hálókocsiban kell ugyanis tölteniük az éjszakákat a zenekar tucatnyi lánytagjával, akik hamar bizalmukba fogadják az új lányokat... A végső meglepetés azonban még várta magára. Kiderül ugyanis, hogy az énekesnő, Sugar Kane egy igazi bombázó, akibe mindkét nőimitátor halálisan beleszeret. Esélyük azonban vajmi kevés, ugyanis Sugar, vagyis Virág nem randizik hölgyekkel, de még csak csórával sem. Joe-nak azonban van már egy terve: lányként Sugar bizalmába férkőzik, két fellépés között viszont átöltözik és gazdag playboynak adja ki magát, aki nagyon is tudja, mit kell tennie ahhoz, hogy Virág kedvébe járjon. Jerry-nek eközben egy lelkes udvarlói akad, akit képtelen levakarni magáról.

.....

Április 10., vasárnap, 19.30 óra, színházterem

A ZENTAI KEX EGYESÜLET BEMUTATJA:

Aldo Nicolai:
Nők (35')
Dráma

Rendezte: Döme Zoltán Bimbó

Az előadásról: Két női sorsból mutatunk meg egy-egy érdekes részletet, ami hűen tükrözi világunkat. De ugyanakkor minden ember meglelheti benne a maga sorsának jeleit, lenyomatát, tükörképét. Egy mozgatórugója van az emberiségnek, és ezzel szőttük át a történeteket is. De azt a néző mindig maga dönti el, hogy valójában mi is az az egy dolog!!!

.....

Április 10., vasárnap, 21.00 óra, színházterem

A SZABADKAI NÉPKÖR MAGYAR MŰVELŐDÉSI
KÖZPONT, FABULA RASA SZÍNJÁTSZÓ GRUNDJA
BEMUTATJA:

Tasnádi István:
East Balkán (70')
Kortárs dráma

Rendezte: Greguss Zalán – Ralbovszki Csaba

Az előadásról: Tasnádi István *East Balkán* c. darabja egy megtörtént szórakozóhelyi baleset történetéből született. Felvillannak a budapesti éjszakai élet sztereotip képei: csajozás és pasizás, kötelező alkoholfogyasztás, kábítószerrel, rosszul, másnap. Az *East Balkán* azért tűnik roppant hitelesnek, mert fiatalok szájába adja az egyes történeteket, s így fenntartja a civiltás, a konstruálatlanság látszatát elhittetve a gyanútlan nézővel, hogy amit lát, az úgy is van. Fiatalok sztorizgatnak bulizós élményeiről, amibe belekeveredik a végzetes buliest is. Tanulunk ezekből, vagy megy az élet tovább, mintha mi sem történt volna!?

16 éven aluliaknak nem ajánlott!

Színházban jártunk

Húsvét napjára a tóbiaiak szerepet mutattak be. Két egyfelvonásos színdarabot adtak elő. Címei: A lónak vélt menyasszony, Viaszkvirág.

Az előadás este nyolckor kezdődött, és tíz órakor fejeződött. Az első darabban Hanyic Alisza, Nagy Andor, Ferkovity József, Palatinus Melinda és Kiss Zoltán szerepelt. Nagyon nevetséges volt, a végén Alisza meglocsolta a többieket, mert veszekedtek. A második előadásban Baka András, Lackó Farkas Erzsébet, Szántó Tivadar és Sirovica Erzsébet lépett fel. Ez is vicces jelenet volt, mert elverte a feleségét a férje.

Sok néző volt. Mindenki nevetett, jó hangulatot varázsoltak a színészek.

Nagyon tetszett nekünk az előadás. Reméljük, hogy mi is egyszer részt vehetünk egy színdarabban. Két éve már a betlehemes játékban szerepeltünk, angyalt és pástort játszottunk el.

Bálint Ivóna, Bokor Noémi, 6. osztály

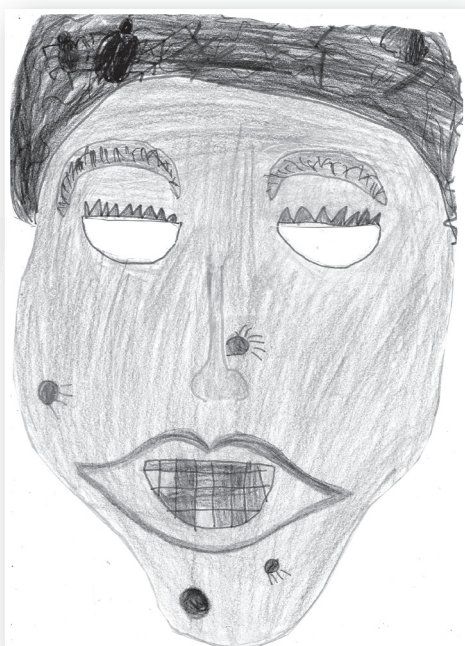
Petőfi Sándor Általános Iskola

A színház

A színház egy nagy ház,
De ha üres, akkor kis ház.
Szeretem a színházat, szeresd te is!
Ezzel zárom soraimat,
Ezzel zárd te is!

Hódi Áron, 5. osztály

Petőfi Sándor Általános Iskola

Bugyi Réka, 1. osztály

A színház

A színházban minden színes, a történet kerek,
Hatalmas függönyök, élénk színek.
Elvakítja szemem a lámpa fénye,
Tele a nagy színpad és a nézőtere.
A színházban fel szoktak lépni,
Verseket és szerepeket előadni.

Korom Emília, 5. osztály

Petőfi Sándor Általános Iskola

Nagy Marina, 2. osztály

A XXI. Találkozó szakmai zsűrije

G. Erdélyi Hermina

Szabadkán született. 1991-től 1995-ig az Újvidéki Művészeti Egyetem hallgatója. A diploma megszerzése után több független színházi csoporttal dolgozik Szabadkán, Újvidéken, Belgrádban, Szegeden, Budapesten és Krakkóban. 1999-től a Szabadkai Népszínház Magyar Társulatának tagja lesz, közben játszik a Magyar Kanizsai Udvari Kamaraszínházban, a szabadkai Gyermekszínházban, a Kosztolányi Dezső

Színházban, Urbán András Társulatában, valamint a Zentai Magyar Kamaraszínház előadásiban.

Fontosabb díjai:

2002 – A Kisvárdai Határon Túli Színházak Fesztiválján színészi díj – *Nem fáj!* (Clara)

2008 – a Kisvárdai Színházi Fesztivál színészi díja – *Szomorú vasárnap* (Helén)

2014 – Az Emberi Erőforrások Minisztériumának díja a Kisvárdai Magyar Színházak Fesztiválján a *Vörös*, a *Tapasztalt asszony* és *A halál nem bicikli* c. előadásokban nyújtott alakításaiért, az évad legjobb női epizódszereplője a szabadkai Népszínházban

Krizsán Szilvia

Krizsán Szilvia az Újvidéki Színház társulatának tagja, jelenleg az egyik legdíjazottabb magyar színésznő. 1976. június 1-jén született Verbászon. 1995-től az Újvidéki Művészeti Akadémia hallgatója lett. Másodéves volt, mikor első szerepeit kapta immár hivatásosként, harmadévesen már állandó munkaviszonyba került az Újvidéki Színházban. Nem sokkal ezután ő lett a jugoszláv Médeia Végel László *Médeia tükre* című duodrámájában, néhány hónap múlva pedig *Az én Karády* című nagysikerű zenés előadásban alakíthatta éveket a divát, Karády Katalint.

Fontosabb díjai:

2012 – Az Urbán András rendezésében készült *Marat the Sade* előadás kikiáltójának szerepéért Krizsán Szilvia megkapja a Sterija-díjat és a belgrádi Večernje Novosti kritikusaik különdíját is neki ítelték oda.

2015 – A Katona József *Bánk Bán* című előadásában megformált Gertrúdisz rangos díjak és elismerések egész sorát hozta a művésznőnek. A Vajdasági Hivatásos Színházak 65. Fesztiválján és a Pécsi Országos Színházi Találkozón is a legjobb női főszereplőnek járó díjat érdemelte ki, a Čortanovcin megrendezett Novi Tvrdava Teatar nemzetközi fesztiválon ő vehette át a legjobb színésznőt megillető díjat, valamint a magyarországi Színházi Kritikusok Céhe szintén neki ítélte oda a Színkritikusok Díját – a legjobb női főszereplő kategóriában.

Perényi Balázs

Perényi Balázs 1996 óta ír színházi szócikkeket, kritikákat az Ellenfény, a Színház, a Criticai Lapok, a Zsöllye, valamint a Drámapedagógiai Magazin számára. Jelenleg a Színház- és Filmművészeti Egyetem DLA hallgatója. Korábban itt szerzett diplomát drámatanárként és 2010 óta vesz részt előadóként az egyetem színházi nevelés képzésében. Több drámatagozatos iskolában tanított kreatív játékot, színjátékot, drámát, illetve színház- és drámatörténetet. Rendsze-

resen rendez a Káva Kulturális Műhelyben, de dolgozott a Kolibri Színházban, a pécsi Bóbita Bábszínházban, az egri Harlekin Színházban és a tatabányai Jászai Mari Színházban is. Hosszú évekig a Felvidéken, a MADT indulása óta pedig a Vajdaságban tart tréningeket.

Fontosabb díjai:

1989–2008 Országos Diákszínjátszó Találkozó: hat fődíj, tíz helyezés, 5 rendezői, csoportvezetői díj

2006 – Fődíj, rendezői díj, Garaczi László *Csodálatos vadállatok* című előadásáért a Madách Imre Kamaraszínházi Találkozón, Balassagyarmaton

2009 – Fődíj, Thália Színház Különdíja a Marczibányi Téri Országos Gyermekszínházi Találkozón

IMPRESSZUM

Súgó – a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XXI. Találkozásának színlapja

Kiadja a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség

A fedőlapot Pesti Emma munkája alapján Bálint Tibor tervezte

Tördelő-szerkesztő Bálint Tibor

Szerkesztők: Hajvert Lódi Andrea, Kiss Anita, Kovács Vecsei Sára, Telečki Raffai Ágnes, Varga Tamás

2016 április, Magyarcsérnye